

Theodor Schaefer

23. 1. 1904 – 19. 3. 1969

Narodil se v Telči. Na počátku dvacátého století zde byl čilý spolkový, vlastenecký a umělecký ruch, jehož spiritus agens byl skladatelův otec, ochotnický divadelník a překladatel dramát z němčiny, také Theodor. Malý Teošek hrál již od čtyř let na housle a velmi brzy komponoval. Mezi neopusované juvenilie patří zhudebnění celé řady básní Vrchlického, Nerudy a dalších básníků, ale i díla rozměrnější: 2 smyčcové kvartety a zejména dětská opera *Honza dobrák* (pohádka Ferdinanda Tomka), která se dočkala opakovaného nastudování. Po maturitě na telečské reálce (1914-1922) studoval na brněnské konservatoři (1922-1926) skladbu u Jaroslava Kvapila a dirigování u Františka Neumanna, na Mistrovské škole v Praze (1926–1929) byl žákem Vítězslava Nováka.

Dechovým kvintetem op 5. (1934) se zařadil k hudební avantgardě své doby. Ve svých 32 letech dosáhl velkého mezinárodního úspěchu, neboť tato skladba získala r. 1936 druhou (nejvyšší udělenou) cenu v mezinárodní anonymní soutěži kompozic pro dechové nástroje, jejíž porotu tvořili skladatelé A. Roussel, D. Milhaud, J. Ibert a P.O. Ferroud.

Tvůrčí hledání Th. Schaefera vyústilo v osvobození hudební formy od principu symetrie, který byl podle Schaefera kdysi do hudby vnesen omylem z umění prostorových. To však znamená proskribování každé reprízy, a o to Schaeferovi vlastně šlo. Mluva skladby dostává novou tvářnost a obsah. Po expozici a provedení hudebních myšlenek přichází místo reprízy vrchol skladby po stránce tektonické i obsahové. Prvky původních myšlenek splynou v myšlenku novou. Tak vzniká nový obsah, který kontrast mezi počátečními myšlenkami ruší a skladatel dociluje jakési hudební katarze. Na tomto hudebním principu jsou vytvořeny zejména skladby *Smyčcový kvartet III op. 21*, *Cigánovy housle op. 29* pro housle a klavír, *Diathema pro violu a orchestr op. 24*, *Barbar a růže op. 27* pro klavír a orchestr, *Rapsodická reportáž op. 28* a *Symfonie op. 25*.

Nejrozměrnějším dílem je balet *Legenda o štěstí*, jehož hudba byla provedena koncertně ve suitách, ale který na své provedení čeká.

Zajímavý osud stíhal provedení symfonické předehry *Jánošík* (1939). Poprvé zazněla na Hudebním festivalu v Luhačovicích v r. 1940. Další provedení pod taktovkou Rafaela Kubelíka bylo velmi dramatické, 27. 5. 1942, v den atentátu na Heydricha. Stanné právo pro Moravu bylo vyhlášeno až příštího dne. Znovu zazněla skladba přesně za tři roky 27. 5. 1945 jako úvod k slavnostnímu zahájení divadelní činohry Zemského divadla v Brně Mahenovým dramatem *Jánošík*.

Významná je pedagogická činnost Th. Schaefera: městská hudební škola v Kutné Hoře (1930 - 1934), Kaprálova hudební škola v Brně (1934 – 1940), konzervatoř v Brně (1940 - 1959), Filozofická fakulta Palackého univerzity v Olomouci (1947 –1949), Janáčkova akademie muzických umění v Brně (1959 – 1969). Jeho pedagogické působení se stalo legendou pro jeho preciznost a důslednost, ale také osobní noblesnost a jemný smysl pro humor. Vychoval celou generaci brněnských skladatelů a hudebníků (Pavel Blatný, Ctírad Kohoutek, Ivan Petřelka, Alois Piňos, Zdeněk Pololánik, Zdeněk Zouhar a další). Během svého působení na Kaprálově hudební škole ovlivňoval první skladatelské kroky Vítězslavy Kaprálové. S rodinou V. Kaprála ho vázalo hluboké přátelství, za války ukryl před gestapem skladby V. Kaprálové.

Th. Schaefer působil krátce jako dirigent: pěvecký spolek Tyl v Kutné Hoře (1930 – 1932), sbor Sokola Brno I (1939 – 1941), Brněnské orchestrální sdružení (1934 – 1935). Byl neúnavným organizátorem kulturního a hudebního života v Brně. Stál u zrodu Mezinárodního hudebního festivalu v Brně (byl prvním předsedou festivalového výboru), který se dnes pořádá každoročně na podzim a je významnou součástí kulturního života v Brně.

V r. 1939 se Th. Schaefer oženil s Jindřiškou Jandovou, která hrála dobře na klavír a podporovala svého muže v notografické dokumentaci. Manželství zůstalo bezdětné. Život Th. Schaefera ukončila zhoubná choroba. Jeho hudebnímu, hudebně teoretickému a pedagogickému odkazu se věnoval jeho žák, dnes již také zesnulý muzikolog a klavírní improvizátor doc. PhDr. Arne Linka, CSc. V r. 2002 vyšla jeho monografie *Hudební skladatel Theodor Schaefer* (nakladatelství Georgetown a Masarykova univerzita v Brně, informace nhonziko@med.muni.cz).

Seznam díla

- *Jaro přichází*, op. 1. Tři písně pro ženský hlas a klavír – Radost (M. Kaulfusová), Slunečko (J. V. Sládek), Panenka pro štěstí (A. Nováková) (1925)

První provedení před úpravou: St. hud. a dram. konservatoř v Brně. A. Skývová a O. König (10. 4. 1926)

První provedení po vydání tiskem: Radiojournal Brno. Marie Bakalová a Břetislav Bakala (1. 8. 1938)

- *Smyčcový kvartet I. d moll*, op. 2. (1929)

První provedení: Akademický spolek, Telč.

Slovanské kvarteto: O. Černý, F. Vohanka, V. Dvořák a J. Večtomov (13. 8. 1932)

- *Poštovní schránka*, op. 3.

Smíšený sbor na slova J. Wolkera - tříhlasý kánon pro ženský sbor v doprovodu mužského sboru (1932)

První provedení: Pěvecký spolek Tyl v Kutné Hoře, dirigoval autor (6. 5. 1932)

- *Houslový koncert*, op. 4. Housle a klavír (1933)

- *Dechový kvintet*, op. 5. Flétna, hoboje, klarinet, lesní roh, fagot (1934 – 1935)

Druhá cena (I. neudělena) v anonymní mezinárodní soutěži, vypsané pařížskou „La revue musicale“ (Henri Prunnière) v r. 1936. Porota: předseda A. Roussel, členové: J. Ibert, D. Milhaud, P. O. Ferroud.

- *Sonatina*, op. 6. Klavír (1935 – 1936)

První provedení: Koncert společnosti „Music der Gegenwart“ ve Vídni, hrál Bernard Kaff, 10. 2. 1936.

- *Romantické skladby*, op. 7. Cyklus skladeb pro klavír – Večer, Ty, Vzpomínka, Výsměch, Matce, Thema con variazioni (1936)

První provedení: Koncert Klubu moravských skladatelů v Brně, hrál Dr. Ludvík Kundera, 16. 11. 1936.

- *Klavírní etudy*, op. 8. Pětivětá klavírní svita (1936 – 1937)

První provedení: Klub moravských skladatelů v Brně, hrál Dr. L. Kundera, 22. 2. 1938.

- *Scherzo Piccolo*, op. 9. Orchester (1937)

První provedení: Radiojournal Brno, dirig. B. Bakala, 9. 12. 1941.

- *Klavírní koncert s orchestrem*, op. 10. (1937 – 1943)

První provedení: Československý rozhlas Brno, sólista Dr. L. Kundera, dirigent B. Bakala, 15. 10. 1946.

- *Klavírní etudy*, op. 11. Dva tance - Polka a moll, Valčík F dur (1937 – 1938)

První provedení: Radiojournal Brno, hrál Vilém Vaňura, 9. 10. 1939.

- *Valašská serenáda pro orchestr*, op. 12. Symfonická báseň (1939)

První provedení: Radiojournal Brno, dirigent B. Bakala, 17. X. 1939.

- *Index*, op. 13. a. Klavír. *Řada I*: Pochod, Romance, Lístek do památníku, Elegie, Ekloga, Valse brillante, Polka, Ukolébavka (1938)

.V době vzniku zařazeno do vyučovacích osnov hudebních škol.

- *Index*, op. 13. b. Klavír. *Řada II*.: Popěvek, Píseň, Říkadlo, Chorál, Serenáda, Nokturno, Aubade, Humoreska (1938.)

V době vzniku zařazeno do vyučovacích osnov hudebních škol.

- *Tři mužské sbory*, op. 14. Ve tvém jméně - na text J. Týmly (popraven Němci), Mobilisace (text A. Vojkůvka), Ukolébavka (text K. Kapoun). (1939)

První provedení: Ve tvém jméně, OPUS Brno, dirig. prof. Hradil, 3. 12. 1947.

Mobilisace, Pěvecký spolek Foerster Brno, dirig. prof. K. Hradil, (Ukolébavka neprovedena) 11. 10. 1955.

- *Baladická předehra k „Janošíkovi“*, op. 15. Ouvertura pro velký orchestr (1939)

První provedení: Hudební festival v Luhačovicích., Rozhlasový orchestr, dirigent B. Bakala, 20. 7. 1940.

- *Smyčcový kvartet II*, op. 16. (1940 – 1941)

První provedení: Český spolek pro komorní hudbu, Pražské kvarteto (A. Plocek, H. Berger, L. Černý, J. Šimandl), Praha 22. 2. 1943.

• *Vlast Libušina*, Op. 17. Tři ženské sbory a cappella na texty A. Vojkůvky – Mateřština, Naše píseň, Vlast Libušina (1940)

První provedení: Mateřština, Vachův sbor moravských učitelek, dirigent B. Bakala, Vyškov 8. 5. 1943.

Vlast Libušina, Ženský sbor Sokola Brno I, Brno 15. 3. 1941.

• *Milostné balady*, op. 18. Pět písní pro ženský hlas a klavír na text K. Kapouna - Už není, Neuspávej, Spící dítě, Naše jabloňka, Praha (1943)

První provedení: Klub moravských skladatelů v Brně, zpívala L. Domanínská, doprovázel V. Vaňura, 8. 4. 1947.

• *Zimní kantáta*, op. 19. Soprán, smíšený sbor a orchestr (text K. Bednář). (1943-1945)

• *Elegie za Zdeničku*, op. 20. Klavír (1944)

První provedení: Klub moravských skladatelů v Brně, hrál prof. Posadovský, 9. 3. 1948.

• *Smyčcový kvartet III*, op. 21. (1944 – 1945)

První provedení: Klub moravských skladatelů v Brně, hrálo Moravské kvarteto (Kudláček, Jedlička, Kozderka, Černý), 4. 3. 1947.

• *Divertimento mesto*, op. 22. Třívětý oktět - flétna, hoboje, klarinet, lesní roh, fagot, housle, viola a violoncello (1946 – 1947)

První provedení: Unie českých hudebníků, Brno, hrálo Moravské dechové kvinteto (Dr. H. Kašlík, F. Suchý, J. Opat, J. Vémola a J. Jakubec) a Brněnské komorní sdružení (J. Doležal, R. Kozderka a J. Kopečný), 9. 4. 1947.

• *Legenda o štěstí*, op. 23. Balet – cyklus: Prolog, I. díl Kořistníci, II. díl Šálení, III. díl Pouta, IV. díl Útlak, Epilog. Libreto A. Kratina podle Petrklíčů Sv. Čecha (1950 – 1953)

• *Sinfonia pastorale concertanta alla maniera di stile classico*, op. 23. a. Z II. dílu *Legendy o štěstí per flauto*, oboe e fagotto solo con accompagnamento della orchestra piccola. – Pastoreale, Divinizzazione, Finale rusticano. (1954)

První provedení: Státní filharmonie v Brně – Rozhlas, dirigent Dr. Otakar Trhlík, 25. 6. 1956.

• *Suita z baletu Legenda o štěstí* pro orchestr, op. 23. b. Čtyřvětá (první 3 věty upraveny) – 1. věta ze IV. dílu (Zbožnění, tanec a bouře), 2. věta ze III. dílu (Vítězný tanec), 3. věta z Epilogu (1. obraz i s částí entreactu), 4. věta ze III. dílu (Revoluční pochod - konec 1. obrazu). Orchestr (1955)

První provedení: Krajský symfonický orchestr v Brně, dirigent Václav Neumann, 29. 9. 1955.

• *Pekelné tance z baletu Legenda o štěstí*, op. 23. c. Druhá scéna z prologu (úvod, polonéza, habanera, valčík). Orchestr (1958)

První provedení: Rozhlas Praha I, dirigent Dr. O. Trhlík, 14. 6. 1961.

• *Tři části z baletu Legenda o štěstí* pro velký orchestr, op. 23. d. 1. část Dvě jednání od č. 17 do konce, 2. část Epilog od začátku po č. 6 (3. věta ze Suity), 3. část Tři jednání od č. 18 do konce obrazu I. (4. Ze Suity) Orchestr (1955)

První provedení: I. a II. část na Přehrávce SČS v Brně, rozhlasový orchestr, dirigent B. Bakala, 19. 2. 1955.

Všechny tři části : Rozhlas, Praha II, dirigenti - I. věta Dr. O. Trhlík, II. a III. věta B. Bakala, 26. IX. 1958.

• *Taneční suita z baletu Legenda o štěstí* pro velký orchestr, op. 23. f. Pět vět z I. dílu Kořistníci; Tanec rozjařených, Tanec charakterizační, Půlnoční tanec, Tanec šťastného chlapce, Polka (motovidlo). Orchestr (1958)

První provedení: Rozhlas Praha I, dirigent Dr. O. Trhlík, 22. 1. 1959

• *Diathema pro sólovou violu a orchestr*, op. 24. (1955 – 1956)

První provedení: Čtvrtá přehlídka Svazu skladatelů v Brně, dirigent B. Bakala, sólista R. Kozderka, 22. 2. 1957.

• *Symfonie pro velký orchestr*, op. 25. (1957 – 1961)

První provedení: Osmá přehlídka Svazu československých skladatelů, Státní filharmonie, dirigent J. Pinkas, 11. 3. 1964.

• *Dva madrigaly*, op. 26. Ženské sbory a capella - České písně, Chodská. (na texty E. Krásnohorské). (1957), Chodská přepracována na ženský sbor s doprovodem klavíru (1961).

První provedení: Chodská - Ženské pěvecké sdružení „Krásnohorská“ v Brně., dirigent K. Hradil, 7. 4. 1962.

• *Barbar a růže*, op. 27. Orchestr a klavír (1958-1959).

• *Rapsódická reportáž*, op. 28. Orchestr (1959 – 1960)

První provedení: Sedmá přehlídka odbočky Svazu československých skladatelů v Brně, Státní filharmonie, dirigent Dr. O. Trhlík, 8. 12. 1960.

• *Cigánovy housle*, op. 29. Na námět básně J. Vrchlického. Housle a klavír (1960 – 1961)

První provedení: Novinková hudební středba Svazu československých skladatelů, housle J. Doležal, klavír R. Kvapil, 17. 5. 1961.

- *Fanfáry pro Janáčkovu akademii múzických umění v Brně*, op. 30. 4 trubky, 3 pozouny a 1 tuba (1961)

První provedení: Slavnostní koncert JAMU k uctění sedmdesátin Dr. L. Kundery, 18. 12. 1961.

- *Bithematicon*, op. 31. Čtyři skladby (Podzim, Šípková růže, Les, Píseň o jarní louce) pro baryton a klavír (1967)

První provedení: Matiné z díla zesnulého skladatele, zpěv Eduard Hrubeš, klavír Pavel Kuchař, 27. 4. 1969.

Neopusovaná díla, juvenilie:

Julie aneb Snář. (Melodram, 3 dějství; malý orchestr, jazzové nástroje a klavír; G. Neveux, český překlad J. Hořejší; později zpracoval stejné téma B. Martinů jako Juliette) (1933 –1934)

Mauglí. (Scénická hudba k divadelní hře podle R. Kiplinga; klavír) (1932)

Honza dobrák. (Dětská opera, 2 soprány, tenor, bas, dětské a smíšené sbory, malý orchestr; pohádka – text F. Tomek) (1923)

Švanda dudák. (Dětská opera, malý orchestr; pohádka – text F. Tomek) (1925)

Stvoření (Symfonická báseň, absolventská práce na konzervatoři, uložena v archivu brněnské konzervatoře) (1926)

Passacaglia a fuga pro velký orchestr (Absolventská práce z Mistrovské školy pražské konzervatoře, partitura uložena v archivu pražské konzervatoře) (1926-1927)

Hudba k sokolským cvičením (Prostná starších, Cvičení dorostenek s obručí) (1947)

Slavnostní fanfáry (Brněnská konzervatoř) (1943)

Slavnostní fanfáry pro Univerzitu Palackého v Olomouci (1948)

Tři české tance ve starém slohu (Orchestr) (1930)

Suita pro hoboj a klavír (1929-1930)

Dva smyčcové kvartety

Jura (Smyčcový orchestr, flétna a klarinet, scénická hudba; text B. Plumlovská) (1921)

Anemonky (Mužský sbor, text J. Vrchlický)

Písně s doprovodem klavíru:

Ukolébavka (text L. Beková) (1931)

Podivný svět (Tenor a klavír, cyklus 5 písní, texty A. Kraus, M. Kaulfusová) (1925-1926)

Rašení (text F.S. Procházka)

Sežloutla ta lípa; Hvězdám (text J. Vrchlický)

Balada horská; Balada dětská (text J. Neruda)

Čerevený květ (text P. Bezruč)

Má matka hrála (text K. Hlaváček)

Nedokončená díla:

Glosae instrumentale, op. 32, 2 klavíry a komorní soubor

Světské requiem, op. 33.

Výběr z bibliografie

Linka, A.: *Hudební skladatel Theodor Schaefer*. Brno, Masarykova univerzita v Brně a Georgetown, 2002.

Kniha je vydána ke stému výročí narození skladatele. První část obsahuje životopisná data, rozbor skladatelského a teoretického díla, rejstřík skladeb a bibliografii. Druhá část obsahuje vzpomínky současníků, soupis díla, obrazové přílohy. Informace o prodeji knihy nhonziko@med.muni.cz.

Černušák, G., Štědroň, B., Nováček, Z.: *Československý hudební slovník osob a institucí*.

Praha: Státní hudební vydavatelství, 1965.

Francl, J.: *Vzpomínáme. Zprávy*, Telč, (2), 1-2, 1979.

Gardavský, Č.: *Skladatelé dneška*. Praha, Panton, 1961.

Martínková, A. (red.): *Čeští skladatelé současnosti*. Praha, Panton, 1985.

Linka, A.: Theodor Schaefer jako hudební teoretik. *Opus musicum*, 19 (4), 113-117, 1987; 19 (5), 145-148, 1987.

Linka, A.: Theodor Schaefer. *Hudební rozhledy*, 42(10), 464-467, 1989.

Pečman, R.: Za Theodorem Schaeferem. *Opus musicum*, 1 (1), 11, 1969.

Smetana, R.: Několik vzpomínek na Theodora Schaefera a jeho učitele Vítězslava Nováka. *Opus musicum*, 11 (4), 110-113, 1979.

Zouhar, Z.: Dotrpěl Theodor Schaefer. *Hudební rozhledy*, 22(8), 250, 1969.

Zouhar, Z.: Konfese Th. Schaefera posmrtně. *Opus musicum*, 1(4), 114-116, 1969.

Zouhar, Z.: K nedožitým sedmdesátinám Theodora Schaefera. *Hudební rozhledy*, 27(9), 444-445, 1974.

Skladby vydané tiskem, uložení notového materiálu

- *Jaro přichází*, op. 1. cyklus písní pro vysoký ženský hlas s průvodem klavíru. Praha: Melantrich, 1938. Nákladem autora. V komisi O. Pazdířka, Brno.
- *Dechový kvintet*, op. 5. Brno, 1936. Nákladem autora. V edici O. Pazdířka.
- *Sonatina* pro klavír na dvě ruce, op. 6. Edice Klubu moravských skladatelů, č. 2, Společné vydání: Pazdířka – Melantrich, Brno – Praha, 1936.
- *Romantické skladby* pro klavír na dvě ruce, op. 7. Hudební Matice Umělecké Besedy, Melantrich, Praha, 1942.
- *Klavírní etudy*, op. 8. Hudební Matice Umělecké Besedy, Praha, 1939.
- *Index. Klavírní skladby ve snadném slohu*, op. 13. a. (13/I). Melantrich, Praha, 1939.
- *Klavírní skladby ve snadném slohu, Řada I.* op. 13. a. (13/I). Druhé vydání: Moravská edice č. 9., nakladatelství Velehrad, Olomouc, 1948.
- *Klavírní skladby ve snadném slohu, Řada II.* op. 13. b. (13/II). Moravská edice č. 9., nakladatelství Velehrad, Olomouc, 1948.
- *Thema con variazioni*. Separátní vydání (Matce) z op. 7 (Romantické skladby). In: Moravští skladatelé mládeži (č. 1), Edice klubu moravských skladatelů, Pazdířka – Melantrich, 1936.
- *Karlu Čapkovi*. Klavírní epitaf. LN, 30.12. 1938, ranní vydání.
- *Prostná starších*. Sokol Brno I, Brno, 1947.
- *Cvičení dorostenek s velkou obručí*. Sokol Brno I, Brno, 1947.
- *Symfonie pro velký orchestr*, op. 25. Panton, ediční číslo P 1326 (Partitura. Faksimile autografu.) Praha, 1980.

Uložení notového materiálu:

Moravské zemské muzeum: Rukopisy opusovaných děl kromě op. 19 (věnováno zpěvačce M. Bakalové) a op. 27 (uložení neznámo), partitura neopusované opery Honza dobrák, skladby vydané tiskem, rukopisy neopusovaných děl – jmenný seznam při předání pozůstalosti nebyl pořízen.

Český hudební fond: z rozepsaného notového materiálu mimo jiné předány z pozůstalosti opusy (partitury a hlasy) 2, 9, 10, 12, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 22, 23a, 26 a, b, 29, 31, Píseň o jarní louce, Tanec Třasák pro orchestr, hlasy, Taneční suite Marnivci, orchestr, hlasy. Tištěné noty – Sonatina pro klavír, Jaro přichází pro zpěv a klavír.

Ostatní neopusovaná díla se stala majetkem Konzervatoře v Brně a v Praze, Univerzity Palackého v Olomouci, Kutnohorského pěveckého spolku Tyl, archivu brněnského Zemského divadla, interpretů děl.

Skladby vydané na hudebním nosiči a díla nahraná Čs. rozhlasem v letech 1955 – 1982

Gramofonová deska:

Symfonie pro velký orchestr, op. 25. Praha: Panton, 1975, výr. č. 110 371.

Díla nahraná čs. rozhlasem:

- *Legenda o štěstí* - Svita z baletu, op. 23., tři části.

Symfonický orchestr brněnského rozhlasu, dirigent B. Bakala, 1955.

- *Legenda o štěstí - Sinfonia pastorale concertante*, op. 23. a, tři části (Pastorale, Divinizzazione, Finale rusticano).

Státní filharmonie Brno, dirigent Dr. Otakar Trhlík, sólisté Dr. H. Kašlík, J. Švachta, F. Svoboda, 1956.

- *DiatHEMA pro violu a velký orchestr*, op. 24.

Státní filharmonie Brno, dirigent B. Bakala, sólista R. Kozderka, 1957.

- *3. smyčcový kvartet*, op. 21., části Moderato, Andante sostenutissimo, Allegro risoluto, Allegro ma non tanto

Doležalovo kvarteto (J. Doležal, K. Chalupa, O. Mazurek, F. Kopený), 1959.

- *Rapsodická reportáž*, op. 28. Orchester

Státní filharmonie Brno, dirigent Dr. O. Trhlík, 1960.

- *Pekelné tance z baletu Legenda o štěstí* pro velký orchestr, op. 23. c.

Státní filharmonie Brno, dirigent Dr. O. Trhlík, 1961.

- *Cigánovy housle*, op. 29., části Allegro moderato, Allegro con anima, Adagio, Lento non troppo.

Housle J. Doležal, klavír R. Kvapil, 1962.

- *Dechový kvintet*, op. 5., části Preludio, Scherzo, Marcia funebre, Postludio.

Foerstrovo dechové kvinteto (R. Pivoda, V. Hanus, B. Opat, O. Kopecký, F. Svoboda), 1964.

- *Symfonie*, op. 25, části Allegro, Andante angosciosamente, Allegro agile, Allegro.

Státní filharmonie Brno, dirigent J. Pinkas, 1964.

- *Janošík*, op. 15

Státní filharmonie Brno, dirigent J. Vogel, 1965.

- *Legenda o štěstí* - Svita z baletu, op. 23., části Allegro ma non tanto, Adagio, Pochod.

Státní filharmonie Brno, dirigent J. Waldhans, 1966.

- *Milostné balady*, op. 18. Cyklus písní pro střední hlas a klavír - Už není, Neuspávej, Spící dítě, Naše jabloňka, Praha.

Zpěv V. Linhartová, klavír P. Kuchař, 1968.

- *Jaro přichází*, op. 1. Tři písně pro ženský hlas a klavír – Radost, Slunečko, Panenka pro štěstí

Zpěv M. Krejčí, klavír P. Kuchař, 1968.

- *Klavírní etudy*, op. 8, části Preludium, Variace, Quasi sonata, Passacaglia, Postludium

Klavír J. Posadovský, 1969.

- *Dechový kvintet*, op. 5., části Preludio, Scherzo, Marcia funebre, Postludio.

Foerstrovo dechové kvinteto (R. Pivoda, V. Winkler, B. Opat, O. Kopecký, F. Svoboda), 1973.

- *Romantické skladby*, op. 7. Cyklus skladeb pro klavír – Večer, Ty, Vzpomínka, Výsměch, Matce.

Klavír J. Posadovský, 1974.

- *Baladická předehra Janošikovi*, op. 15.

Státní filharmonie Brno, dirigent J. Bělohávek, 1974.

- *Rapsodická reportáž*, op. 28. Symfonická skladba

Státní filharmonie Brno, dirigent L. Mátl, 1976.

• *Elegie za Zdeničku*, op. 20, klavírní svita – Andante animato, Allegro leggieramente, Moderato.

Klavír I. Stanovská, 1977.

• *Valašská serenáda*, op. 12. Symfonická báseň pro velký orchestr.

Státní filharmonie Brno, dirigent J. Štych, 1978.

• *Sonatina pro klavír*, op. 6.

Klavír J Smýkal, 1982.

© 2004 Nataša Honzíková